

Publicerad 2009-10-14 07:57 av Henrik Svensson

Vinden viskade mitt namn

Balder stod på den högsta topp,
blickade ut och ropade högt,
"Du nordman som i tvivel går,
att älska nån är vägen att gå!"

Och hans ord de svepte bort,
likt en vind öv' vår nord,
och fann mig så på min egen ö,
d' väntandes på min egen död...

Och jag reste mig ifrån mitt kval,
och kände mig löst för ett tag,
tog min särk och vandra' bort,
likt en vind, båd' kvickt o fort.

Och ett ljus där skimra opp,
ett gille uppå bergets topp,
där satt alla, nära, kära och log,
och jag fann att på smilbanden jag drog.

"Vägen fram är till för dig,
och här går din satta stig!"
Jag titta' upp och där satt hon,
ensam, liten, glad och lugn...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Svensson med Poeter.se id #7011 innehar upphovsrätten